

ELSŐ MESE

egy tükörről és cserepeiről

Hallgassátok csak! Már kezdjük is a mesét. Mire a végére érünk, többet tudunk majd, mint most, az elején. Volt egyszer egy gonosz manó. Gonosznál is gonoszabb volt; maga az ördög. Egy nap veszett jókedve támadt, mert olyan tükröt sikerült csiszolnia, amely elé ha szépet és jót tartottak, semmivé vált a lapján, a haszontalan és rút dolgokat pedig erősen felnagyítva és kidomborítva verte vissza. A legszebb zöldellő tájakat főtt spenótnak mutatta, a legjobb embereket fertelmes arcúaknak ábrázolta, vagy úgy, mintha tótágast állnának; az arcok úgy eltorzultak, hogy senki rájuk nem ismerhetett; akinek egy szeplőcske aranylott az arcán, az bizonyosan ragyás képűnek látta magát a tükörben. - Ugyan tréfás holmi! - dörzsölte a kezét az ördög. Ha istenes, jámbor gondolatokba merült ember tekintett a tükörbe, vigyorgó, torz pofának mutatta a tükör - örülhetett a gonosz ördög! Bűvészinasai - mert bűvésziskolája is volt az ördögnek! - csodát emlegettek, azt mondták, végre híven megláthatja mindenki, milyenek az emberek. Elvitték a tükröt a világ minden tájára, s végül már nem volt ország, nem volt ember, akinek torzképét vissza ne verte volna a gonosz tükör. Akkor az égbe akartak felrepülni a tükörrel. Hanem egyszer csak kicsúszott a kezükből, s lezuhant a földre, ahol millió meg billió cserépre törött szét. Ebből pedig még az eddiginél is nagyobb baj kerekedett. Mert a tükör némelyik darabja alig volt nagyobb egy

homokszemcsénél; ezek a parányi szilánkok szétrepültek az egész világon, s akinek ilyen kis szilánk a szemébe került, az mindennek a fonákját látta, mert a tükör minden csepp darabjának ugyanolyan gonosz ereje volt, mint az egész tükörnek. Másoknak a szívébe fúródott egy kis tükörcserép, s az volt a legrettenetesebb, mert a szív jéggé fagyott tőle. Voltak akkora tükördarabok is, hogy ablakrámába illeszthették, de ebből az ablakból nem volt tanácsos az arra haladó barátokat nézni; némelyik darabból szemüveget készítettek, s ugyancsak nehéz volt az ilyen szemüvegen keresztül helyesen és igazságosan ítélni meg a dolgokat. Az ördög úgy nevetett, hogy a hasa rengett belé, csiklandozta a pompás ötlet. A levegőben még szállingóztak a szétört tükör porszemnyi szilánkjai. No, majd mindjárt többet hallunk róla.

1.kép

